

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL

Armonie și sănătate / Omraam Mikhaël Aïvanhov. -
București : Antar, 2008
ISBN 978-973-8107-39-7

133.1

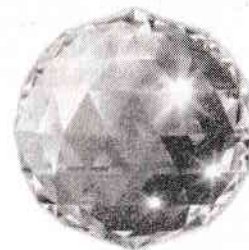
© 1994, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-428-4

© 2008, Antar Ed. Srl, Romania, Ediția
în limba română, ISBN 978-973-8107-39-7

Prin contractul de subeditare, Antar Ed. srl se obligă să
păstreze formatul, însemnele grafice și numele editurii
Prosveta – Franța (pe copertile I-a și a IV-a ale lucrării)
conform ediției originale din limba franceză.

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Armonie și sănătate

**Colecția Izvor
Nr. 225**

EDITURA PROSVETA

forța îi aduce împlinirea și el începe să guste din Viața Veșnică...

Acela care aspiră la perfecțiune, care dorește ca spiritele naturii să îl ajute în lucrarea sa, trebuie să fie recunoscător în fața a tot ce posedă și să aducă ceva pozitiv celorlalți. De acum înainte, să fiți deci satisfăcuți, și în special de lucrurile pe care le-ați disprețuit sau neglijat. Încercați zilnic să găsiți cel puțin un lucru care vă încântă și așezați-l în inima și intelectul vostru. Dacă mulțumiți zilnic Domnului, dacă sunteți mulțumiți de tot ceea ce El vă dă, veți poseda secretul magic ce vă poate transforma viața, și chiar și spiritele luminoase ale naturii se vor apropia de voi ca să vă ajute.

CUPRINS

I	Viața este primordială.....	7
II	Lumea armoniei.....	33
III	Armonie și sănătate.....	49
IV	Bazele spirituale ale medicinei.....	65
V	Respirație și nutriție.....	105
VI	Respirația:.....	121
	I – Efectele sale asupra sănătății.....	123
	II – Cum să ne cufundăm în armonia cosmică.....	134
VII	Nutriția în diferitele planuri.....	143
VIII	Cum să devenim neobosiți.....	151
IX	Cultivați mulțumirea.....	161

I

La început există viața. Observați creațiile: la început ele posedă viață, și mai târziu ajung mai mult sau mai puțin să simtă, să gândească, să acționeze cu eficiență.

Viața... acest cuvânt rezumă toate bogățiile universului care sunt aici, nediferențiate, neorganizate, așteptând ca o ordine să vină să le așeze și să le pună la treabă. Astfel, în cuvântul „viață” sunt incluse toate prefacerile viitoare. Toate organele care trebuie să apară într-o zi dintr-o celulă sunt deja conținute în ea ca putere, ca într-o sămânță ce trebuie plantată, udată, îngrijită pentru ca să rodească. Deci, după un timp, ca și în cazul grăuntelui, din această magmă, din acest haos, din această realitate nedefinită care este viața, totul începe să iasă și să ia o formă.

Astfel au apărut organele pe care le posedăm acum, și vor apărea multe altele în viitor...

Dat fiind faptul că trupul fizic este constituit după imaginea corpului astral, corpul astral după imaginea corpului mental și tot așa până la planul divin, așa cum noi posedăm cinci simțuri în planul fizic, tot așa deținem și cinci simțuri în planul astral și în cel mental: pipăitul, gustul, mirosul, auzul și vederea... Aceste organe nu sunt încă dezvoltate în celelalte planuri, dar ele există și așteaptă să se manifeste. Atunci când ele vor fi formate, noi vom avea posibilități extraordinare de a vedea, de a simți, de a auzi, de a gusta, de a acționa, de a ne deplasa. Viața, ființa vie, celula însuflețită, microorganismul conțin toate posibilitățile de dezvoltare, dar este nevoie încă de mii de ani pentru ca ele să ajungă să se exprime din plin. Acesta este misterul, splendoarea vieții.

Observați-i pe oameni: ei lucrează, se distrează, aleargă la stânga și la dreapta și iar la stânga, se lasă angrenați în tot felul de preocupări, și în acest timp viața lor se reduce, este în pericol, pentru că ei nu sunt preocupați de ea. Ei se gândesc că, din moment ce sunt în viață, se pot folosi de aceasta pentru a obține tot ceea ce își doresc: bogăție, plăceri, cunoaștere, glorie... Atunci ei o vlăguiesc, o vlăguiesc... și când nu le mai rămâne nimic, sunt obligați să își oprească toate activitățile. Nu are nici un sens să acționați astfel, pen-

tru că pierzându-vă viața, pierdeți totul. Viața este cea mai importantă și trebuie deci să o protejați, să o purificați, să o sfințiți, să eliminați tot ceea ce o otrăvește sau blochează, pentru că datorită ei obținem apoi sănătatea, forța, frumusețea, puterea, inteligența.

În conferința despre cele cinci fecioare înțelepte și cele cinci fecioare nebune*, eu v-am explicat că uleiul despre care vorbea Iisus reprezintă simbolul vieții. Atunci când omul nu mai are nici o picătură de viață, lampa sa se stinge și el moare. Uleiul își are corespondență în toate domeniile: pentru plante, el este apa; pentru toate creaturile terestre, el este aerul, iar pentru ființa umană este îndeosebi sângele; pentru afaceri, este aurul sau banul; pentru o mașină, este benzina etc...

Viața este materia primordială, rezervorul din care țâșnesc zilnic noi creații ce vor avea nesfârșite ramificații. Plecând de la această viață nediferențiată și inexpresivă ce există ca o posibilitate oarecare, spiritul creează fără încetare noi elemente, noi forme...

Oamenii se ocupă însă de orice în afară de viață: dacă ei s-ar fi gândit mai întâi la viață, cum să o păstreze, cum să o protejeze, cum să o con-

* A se vedea „Parabola celor cinci fecioare înțelepte și a celor cinci fecioare nebune“ în vol. 217 Colecția Izvor: „Un nou înțeles al Evangheliilor”

serve în cea mai mare puritate, ei ar fi avut din ce în ce mai mult posibilități să obțină ceea ce își doresc, pentru că această viață iluminată, strălucitoare, intensă, le poate oferi totul. Cum ei nu posedă această filosofie, își risipesc viața, se gândesc că, din moment ce sunt vii, totul le este permis. Fiecare își spune: „Din moment ce sunt în viață, trebuie să fac ceva...” Dar câți reușesc să realizeze ceea ce își doresc? Foarte puțini, majoritatea au răvășit totul. De acum înainte trebuie, să aveți o altă filosofie, să știți că modul în care gândiți acționează deja asupra vieții voastre, asupra rezervelor sale, asupra chintesenței ființei voastre și că, dacă gândiți prost, stricați totul.

Să luăm un exemplu: un băiat care are un tată foarte bogat, își face studiile, lucrează, iar tatăl său îl întreține. Dar iată că fiul începe să facă prostii, risipește în tot felul de plăceri banii pe care îi primește de la tatăl său; atunci, tatăl îi taie fondurile, nu îi mai dă nimic... Care este vina fiului? El a comis cea mai mare greșală ce constă în a-și compromite propria viață, adică condițiile, energiile și curenții ce sunt simbolizați în acest caz de bani. Dacă noi procedăm la fel folosind și abuzând de existența noastră după cum ne place, permițându-ne să încălcăm toate legile, ne epuizăm rezervele și ajungem în mizerie, poate

nu în mizeria materială, fizică, dar în cea interioară. Viața este singura bogăție care există, și oricare ar fi numele pe care i-l dăm: bogăție, subvenții, petrol, energie, chintesență, înseamnă la fel, pentru că acest cuvânt „viață” poate fi înlocuit de oricare dintre acești termeni.

Oamenii își petrec însă viața risipindu-și timpul, alergând după achiziții ce nu sunt la fel de importante ca însăși viața. Ei lucrează ani în șir pentru a-și satisface ambițiile și se regăsesc într-o zi atât de doborâți, de blazați, încât punând în balanță ceea ce au obținut și au pierdut, își dau seama că au pierdut tot pentru a câștiga foarte puțin. Dar așa sunt plămădiți oamenii: ei sunt gata să piardă totul, fiindcă nu au fost niciodată instruiți că este mai important să fie sănătoși și bucuroși - chiar dacă nu au nimic altceva - decât să câștige niște bogății de care nu pot profita fiindcă s-au extenuat urmărindu-le. Un proverb spune: „Un câine viu face mai mult decât un leu mort.” Dar mulți preferă să rămână niște lei morți...

Ceea ce lipsește însă este adevărata filosofie. Încă din copilărie, oamenii ar trebui sfătuiți să nu-și risipească viața pentru a o putea consacra unui scop sublim; fiindcă atunci viața se îmbogățește, crește în forță și în intensitate, asemenea unui capital ce este fructificat. Ați plasat un

capital într-o bancă din înalt, și în loc să fie irosit, împrăștiat, el se mărește, și fiindcă sunteți mai bogați, aveți posibilități mai bune de a vă instrui, de a lucra. În timp ce, dedându-vă plăcerilor, emoțiilor, pasiunilor, vă irosiți viața, fiindcă tot ceea ce obțineți trebuie să plătiți, și plătiți cu viața voastră. Nimic nu se obține niciodată fără vreun sacrificiu. În Franța spuneți că nu puteți face o omletă fără să spargeți niște ouă. Dar eu afirm exact contrariul. Eu cunosc secretul: plasați-vă capitalul într-o bancă din înalt, și cu cât lucrați mai mult, cu atât deveniți mai zdraveni și puternici. Da, în loc să slăbiți, vă întăriți fiindcă elemente noi năvălesc puternic în voi pentru a le înlocui pe cele pierdute. Dar pentru aceasta trebuie să vă plasați „bani”, „capitalul” vostru într-o bancă celestă...

Iată de ce este atât de important să știți în ce scop lucrați și pentru cine, fiindcă în funcție de caz energiile voastre iau o anumită direcție. Vorbind simbolic, dacă acela pentru care lucrați este tatăl vostru, nu numai că nu pierdeți nimic, dar câștigați. Deci, lucrul cel mai important este să știți la ce vă consacrați forțele, în ce direcție lucrați fiindcă viitorul vostru depinde de aceasta: sărăciți sau vă îmbogățiți.

Cei mai mulți oameni lucrează fără știrea lor pentru un dușman ascuns în ei înșiși care îi

pradă, îi sărăcește. Un adevărat spiritualist este mai inteligent, el lucrează și își cheltuiește toate energiile pentru cineva care se găsește în el însuși, și el este acela care câștigă. Iată inteligența: să ști să te îmbogățești și nu să sărăcești. Și nu este ceva personal, ceva egoist, dimpotrivă.

Vă hotărâți de pildă să nu lucrați pentru voi, ci pentru colectivitate... Și cum sunteți legați de această colectivitate, sunteți o parte a acesteia, atunci când colectivitatea se ameliorează, se înfrumusețează, aceasta se resimte la fiecare individ al colectivității, deci și asupra voastră. Câștigați fiindcă v-ați plasat capitalul într-o bancă ce se numește familia, colectivitatea, omenirea, fraternitatea universală, din care sunteți o parte. În timp ce, atunci când lucrați pentru voi înșivă, adică pentru micul vostru eu mediocru, energiile voastre se pierd și nu obțineți nimic bun. Spuneți: „Ba da, ba da, fiindcă am lucrat pentru mine.” Nu, fiindcă eul vostru personal, separat, egoist, este o prăpastie, și lucrând pentru el ați aruncat totul în această prăpastie. Nu astfel trebuie să lucrați. Individualiștii, egoiștii nu văd tot ceea ce ar putea obține lucrând pentru colectivitate; ei spun: „Eu nu sunt prost, lucrez pentru mine, mă descurc...” și astfel își pierd tot capitalul.

Atunci când spun: colectivitatea, eu nu doresc să vorbesc numai despre omenire, ci și

despre univers, despre toate creaturile din univers, despre Dumnezeu Însuși. Această colectivitate, această imensitate pentru care lucrați este ca o bancă și tot ceea ce faceți pentru ea se va întoarce într-o bună amplificat asupra voastră. Asemenea acestei bănci, universul face mereu afaceri formidabile și se îmbogățește fără încetare cu noi constelații, cu noi nebuloase, cu noi galaxii, iar toate aceste bogății se vor îndrepta spre voi.

Aceia care nu lucrează decât pentru ei înșiși în loc să lucreze pentru imensitate, sărăcesc; nimeni nu se mai gândește la ei, nimeni nu îi iubește, nici chiar familia lor, fiindcă devin prea egoiști. Ei nu s-au gândit niciodată la alții, de ce s-ar gândi cineva la ei? Și astfel ei devin triști, amărâți, necăjiți. Dar nu se gândesc niciodată că poate filosofia lor era greșită... Ah, nu, ei aveau dreptate și ceilalți au fost nedrepti și răi. Ei meritau desigur să fie iubiți, ajutați... Să merite, să merite... dar ce au făcut bine pentru a merita ceva? În timp ce, aceia care sunt plini de iubire, de bunătate, de abnegație, chiar dacă la început sunt considerați niște naivi și proști, cu cât timpul se va scurge, cu atât mai mult se va vedea că sunt niște ființe excepționale, și într-o bună zi întreaga lume va veni să îi recompenseze, să îi răsfete, să îi iubească. Ei au lucrat pentru întreg universul și

într-o bună zi își vor primi recompensa... Dar nu imediat, desigur.

Atunci când plasați bani într-o bancă, nu primiți a doua zi dobânda, trebuie să așteptați, și cu cât așteptați mai mult, cu atât aceasta este mai mare. Exact aceeași lege funcționează și în domeniul spiritual. Lucrați cu multă iubire, cu multă răbdare, cu multă încredere și nu aveți la început nici un rezultat... Să nu vă descurajați; dacă vă descurajați, înseamnă că nu ați descifrat bine legile care vă guvernează viața zilnică. Da, trebuie să cunoașteți legile băncii și ale administrației! Dacă le cunoașteți, înțelegeți că trebuie să așteptați. Apoi bogățiile vor apărea din toate părțile și va fi imposibil chiar să vă salvați!... Întreg universul va ploua peste voi cu bogății extraordinare fiindcă voi sunteți aceia care le-ați produs. Aceasta este dreptatea!

Înțelegeți cât de prostească este filosofia egoistă. Ne încredem în aparențe, dar aparențele sunt mincinoase, v-am spus-o de atâtea ori! Pentru a descoperi adevărul, trebuie să căutăm dincolo de aparențe; ceea ce este considerat drept profitabil și folositor în prezent, este în realitate adesea dăunător în viitor.

Nu vă risipiți deci viața pentru nimic în lume, fiindcă nimic ca valoare nu se poate compara cu viața. Există desigur cazuri deosebite în

care unii oameni și-au dat viața pentru a-i salva pe alții, pentru a apăra anumite idei. Profeții, Inițiatii care și-au dat viața pentru o idee, pentru slava Domnului, nu au pierdut nimic în realitate, fiindcă Cerul le-a dat imediat o viață nouă, mai bogată și mai frumoasă, fiindcă și-au sacrificat viața pentru bine. Eu nu spun că trebuie neapărat să ne salvăm viața; nu, există cazuri excepționale... Dar în general, discipolul trebuie să-și păstreze, să-și purifice și să-și intensifice propria viață, fiindcă ea este izvorul, rezervorul, punctul de plecare al tuturor celorlalte evoluții: intelectuală, afectivă, estetică etc...

Atunci când spun că oamenii nu se preocupă de viață, că nu lucrează ca să o păstreze, îmi puteți reproșa că nu este adevărat, că toți lucrează pentru a-și prelungi viața. Da, să și-o prelungească, dar nu să o spiritualizeze, să o purifice, să o ilumineze, să o sfințească, să o divinizeze. Prelungirea vieții este destinată plăcerilor, afacerilor necurate, crimelor. Vă închipuiți oare că medicii se gândesc să prelungească viața oamenilor pentru ca aceasta să fie consacrată luminii sau binelui întregii lumi... deloc! Am dreptate deci atunci când afirm că nu ne ocupăm de viață, adică nu suntem în stare să obținem bucuria, frumusețea, puterea, bogăția, gloria, cunoașterea,

fără a ne risipi viața. Orice am face, ajungem mereu să ne risipim viața.

Hotărându-vă să lucrați numai pentru înfrumusețarea vieții voastre, intensificând-o, purificând-o, sfințind-o, vă lărgiți toate capacitățile. Fiindcă această viață care este pură, armonioasă, va atinge alte regiuni unde acționează asupra altor entități care vin apoi să vă ajute, să vă inspire. Indirect, viața este aceea care se ocupă să vă aducă tot restul, dar numai dacă este pură și armonioasă.

În ziua în care veți înțelege că esențialul constă în modalitatea de a trăi, veți primi tot ceea ce doriți fără chiar a cere. De aceea doresc să vă spun exact contrariul cuvintelor lui Iisus: „Să nu cereți și vi se va da!... Să nu bateți și vi se va deschide!...” Da, dar când? Atunci când veți trăi o viață divină. Și va fi scris într-o zi în noua Evanghelie, fiindcă Iisus o gândea deopotrivă, dar nu a putut să o spună: în epoca când vorbea, oamenii nu ar fi putut înțelege. Dacă ar reveni, el ar spune: „Trăiți o viață divină și nu cereți nimic. Veți avea totul!” De ce ? Fiindcă trăind această viață divină, dați. Și atunci primiți. Chiar dacă nu v-ați exprimat nici o dorință, aceasta nu are nici o importanță, Cerul vă copleșește cu binefacerile sale.